

HEFTIGE HARTSTOCHT

Karen S. Smith

HEFTIGE
HARTSTOCHT

the house of books

Dit is een speciale uitgave voor Hermans Instore Marketing

Oorspronkelijke titel

Up to no good

Uitgave

Black Lace, Thames Wharf Studios, Londen

Copyright © 2001 by Karen S. Smith

Copyright voor het Nederlandse taalgebied © 2002 by The House of Books,
Vianen/Antwerpen

Vertaling

Caatje van Oegstgeest

Omslagontwerp

www.veekstudio.nl, Nelleke van der Vaart

Omslagdia

Getty Images

All rights reserved.

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm of op welke wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978-90-443-2156-2

D/2002/8899/145

NUR 350

*Dit boek gaat over seksuele fantasieën.
Beoefen in het werkelijke leven altijd veilige seks.*

Inhoud

- 1 Het eerste huwelijk 9
- 2 Een telefoontje van een oude vriend 22
- 3 Vreemden in een trein 35
- 4 Jongen op een motor 51
- 5 Het tweede huwelijk 63
- 6 En de muziek speelde door 80
- 7 De duivel rijdt uit 90
- 8 De toeschouwer bekeken 105
- 9 Ingewikkeld 115
- 10 Een vlijmscherp scheermes 123
- 11 Een vrijgezellenfeest 134
- 12 Het derde huwelijk 151
- 13 Een moeilijk gesprek 168
- 14 De geitenfuij 179
- 15 Het vierde huwelijk 191
- 16 De huwelijksnacht 200

Het eerste huwelijk

Ik stond alleen in de hal. Door de open deur hoorde ik het geroezemoes in de kerk; mijn familieleden, mijn vrienden, mijn aanstaande echtgenoot – ze zaten allemaal op mij te wachten. Laat ze nog maar even wachten, dacht ik, en keek langs mijn lichaam, dat in feestelijke witte kant was gehuld, naar beneden. Ik streek met mijn handen over mijn borsten, die door het gebaleinde lijfje omhoog en tegen elkaar werden gedrukt. In gedachten zag ik hoe mijn nieuwe man er vanavond zijn handen overheen zou laten dwalen, de paarden knoopjes zou losmaken, mijn borsten onthullen en de tepels in zijn mond zou nemen.

Een beleefd kuchje deed me omdraaien: de predikant, gekomen om te zien wat me ophield. Hij bloosde licht, verward door het feit dat hij me betrapte terwijl ik mezelf in zijn kerk zo onbeschaamd betastte. ‘Bent u klaar?’ vroeg hij fluisterend. Hij was jong; grote, bruine, ernstige ogen op de mijne gefixeerd, grote handen frunnikten aan de garneersels van zijn toga. Ik draaide me om en keek hem recht aan, mijn handen nog op mijn borsten. Hij keek me aandachtig aan, gefascineerd, bijna angstig. Ik hield zijn blik gevangen, testte hem, wilde zien hoe lang ik deze stilte kon laten voortduren. In de kerk begon een klein kind te jengelen.

‘Bijna,’ antwoordde ik. ‘Er is nog één ding – misschien kunt u me ermee helpen?’

‘Natuurlijk – wat is er?’ vroeg hij.

Ik had nog net de tijd om ‘dit’ te fluisteren voordat mijn mond op de zijne belandde, mijn vingers woelden door zijn nekhaar en trokken zijn hoofd tegen me aan. Heel even verstijfde hij van schrik, en daarna namen zijn dierlijke instincten het over, en zijn tong boorde zich net zo heftig in mijn mond als de mijne bezit van zijn mond had genomen.

Zelfs door zijn toga heen voelde ik zijn erectie, groot en heet. Hij is al stijf vanaf het moment dat hij binnenkwam en mij zag, dacht ik. Zijn handen waren op mijn borsten, mijn billen, drukten mij tegen hem aan. Het was alsof hij me helemaal wilde verzwelgen, stukjes als vers brood van me af bijten en ze in zijn mond stoppen.

Ik wilde mijn handen in zijn kleren duwen, zijn pik aanraken, die ik tegen mijn buik voelde persen, maar ik kon de zoom van de toga niet vinden. Ik legde mijn hand er dus maar overheen, kneep hem door de lagen stof, hard en snel. Een zachte kreun, als een teken van overgave, ontsnapte aan zijn mond, die nog steeds op de mijne was gedrukt. Hij scheen even de controle over zijn ledematen te verliezen, en toen zijn handen verslaptten knielde ik voor hem neer. Mijn sleep spreidde zich uit tot een poel van witte kant.

Nu kon ik onder zijn toga komen. Ik schoof zijn rits naar beneden en legde eindelijk mijn hand op zijn pik. Hij was bijna brandend heet, gezwollen van verlangen. Ik probeerde mijn hoofd onder het ambtsgewaad te krijgen en zijn prachtige staaf in mijn mond te nemen, maar mijn predikantenvriend had een ander idee: hij liet zich bijna boven op me vallen, knielde neer en duwde me achterover tegen de stenen.

Nu was het mijn beurt mijn rokken opzij te doen. Hij wilde zijn pik zo wanhopig graag in me duwen, dat hij niet eens stopte om mijn slipje uit te doen; hij trok het naar een kant en schoof met één stoot bij me binnen. Enthousiast als ik was, en glibberig van opwinding, snakte ik naar adem door de kracht waarmee hij me had gepenetreerd. Met één hand hield hij mijn hoofd achterover, vingers verstrengelden zich door mijn haar, en hij kuste me alsof zijn tong me net zo neukte als zijn staaf. Zijn andere hand greep mijn schouder, steunde me om zijn stoten op te vangen. Mijn naakte dijen boven de witte kousen drukten tegen de koude vloertegels.

Hij neukte me hard en diep en snel. Het eind van zijn pik raakte met iedere stoot het diepste punt van mijn schoot, en zijn lichaam beukte tegen mijn klit. Het genot was bijna pijn, zo groot was zijn staaf en zo genadeloos waren zijn stoten. Ik voelde dat niets hem nu nog kon tegenhouden tot hij was klaargekomen.

Ik keek omhoog en zag achter hem rijen van gezangenboe-

ken op de planken. Ik dacht aan de mensen die binnen geduldig zaten te wachten tot we ons bij hen zouden voegen. Terwijl ik mijn middelvinger in zijn anus stak, verbeeldde ik me dat mijn bruidegom ons zou komen zoeken en ons hier zou zien, ik op mijn rug op de vloer, mijn witte jurk uitgespreid in het stof, en de predikant die me als een wild dier neukte. Hij drukte zijn gezicht tegen mijn borst om zijn kreet te smoren toen hij klaar kwam, waarbij zijn hele lichaam beefde op het moment dat zijn stoten overgingen in oncontroleerbare krampen. Ik werd overvallen door mijn eigen orgasme, golven die me binnenstebuiten keerden, terwijl ik het gezicht van mijn bruidegom voor me zag: schrik en afschuw gemengd met opwinding bij de aanblik van mij, terwijl ik op de vloer werd geneukt.

‘Emma?’ De bekende stem deed me opschrikken. ‘Wakker worden, we zijn er bijna.’ De geamuseerde ogen van mijn zus keken via de achteruitkijkspiegel naar mij, en mijn zwager ging geërgerd verzitten waarbij hij mijn hoofd van zijn schouder duwde.

‘Sorry,’ mompelde ik, ‘heb ik lang geslapen?’

‘Bijna een uur. We zaten op de snelweg in een file, maar nu gaan we rechtdoor naar de kerk.’

Mijn verwanten wisten dat er maar één manier was om op mijn aanwezigheid bij huwelijken te kunnen rekenen, en wel door me erheen te rijden en vervolgens weer thuis te brengen. Dat had voor mij het voordeel dat ik het nooit nuchter hoefde te doorstaan.

Mijn gevoelens over huwelijken waren namelijk nogal ambivalent. Aan de ene kant was daar het ondraaglijke rondje beleefde conversatie met mensen die je alleen op huwelijken en begrafenissen zag, en met wie je niets gemeen had, behalve op zijn best een achternaam. Aan de andere kant, zoals mijn droom me zojuist zo levendig had helpen herinneren, was er iets pervers sexy aan een huwelijk. Misschien kwam het door de maagdelijke bruid die verwachtte door haar bruidegom in verrukking te worden gebracht; of misschien was het het ene kernpunt van het huwelijk – dat het twee mensen officieel is toegestaan elkaar wezenloos te neuken – het enige punt waar je nooit rechtstreeks over moet beginnen. Wat het ook was, het was niet de eerste keer dat ik een verhitte droom had onderweg naar het huwelijk van een nicht.

Toen mijn zus langzamer ging rijden, op zoek naar een parkeerplaatsje op de smalle weg die naar de dorpskerk voerde, probeerde ik de kreukels uit mijn roomwitte pakje te strijken. Kevin, haar man, borstelde de schouder van zijn jasje waar ik met mijn hoofd tegenaan had gelegen. Hij zag er ongemakkelijk uit. Innerlijk trok ik een gezicht, vroeg me af hoeveel ik van het vunzige karakter van mijn droom had verraden. Kevin was aardig, maar – nou, hij was aardig, dat was het zo'n beetje. Soms leek mijn zus, die twee jaar jonger was dan ik, tien jaar ouder.

We waren inderdaad te laat. De bruid, onze nicht, stond al voor de stoep te wachten, terwijl wij ons onder de citroenbomen door over het pad van het kerkhof haastten. We glimlachten verontschuldigd naar haar en glipten de donkere kerk binnen. Ik was als eerste binnen en knipperde even met mijn ogen om ze na de lentezon aan de duisternis te laten wennen. De hoofden van de aanwezigen waren omgedraaid: ze verwachtten de bruid. Plotseling bevond ik me om de verkeerde reden in het middelpunt van de belangstelling. Ik voelde mijn wangen warm worden terwijl ik op de eerste kerkbank neerplofte op het moment dat het orgel aan de eerste maten van de bruidsmars begon.

‘Wat een opluchting,’ mompelde een diepe stem aan mijn linkerkant. ‘Heel even dacht ik dat jij op het punt stond met mijn oude vriend Robin te trouwen.’

Geschrokken draaide ik mijn hoofd om en keek in een paar geamuseerde lichtbruine ogen. ‘Wat bedoel je met opluchting?’ fluisterde ik terug. ‘Je oude vriend Robin zou het een stuk slechter kunnen treffen dan met mij!’

‘Ssst, niet zo snel in de verdediging.’ De spreker legde een kalmerende hand op mijn knie. ‘Ik bedoelde wat een opluchting dat ik niet de rest van mijn leven hoef te proberen niet verliefd te worden op de vrouw van mijn beste vriend.’

Ik was sprakeloos. Toen mijn nicht Sarah langsliep in een warreling van ivoorkleurig satijn, was ik in staat mijn verwarring te verbergen en die koude hand van mijn knie te schudden door net als ieder ander op te staan. De hand gleed onwillig weg, dacht ik, terwijl mijn buurman ook opstond en zijn ogen op het altaar richtte.

Hij was groot. Ik ben bepaald geen dwerg, met mijn een meter achtenzeventig op mijn sokken, maar zijn schouder was even

hoog als mijn wang. Hij had lange, slanke bruine handen met vierkante vingertoppen. Met zijn blik nog steeds naar voren gericht, opende hij zijn gezangenboek, hield het laag en naar rechts zodat ik het ook kon lezen. Toen ik het zag, herinnerde ik me mijn droom en voelde vanbinnen een steek. Voordat ik me kon bedenken, pakte ik het boek met mijn linkerhand, zodat mijn vingers de zijne raakten. Hij trok ze niet terug.

‘We zijn hier bijeen in het aanzien van God om getuige te zijn van het huwelijk van Robin en Sarah...’ Ik niet. Ik was elke reden om hier te zijn vergeten, behalve om die vingers aan te raken. Die drie vierkante centimeter van mijn huid die werden geëlektrificeerd door het contact met hem, waren de enige die ertoe deden. Ik wist dat voor hem hetzelfde gold, deze lange, gebruinde vreemdeling. Ik wist dat hij me, door de manier waarop hij het boek perfect stilhield, geen enkel excuus gaf mijn vingers te laten wegglijpen.

Het eerste gezang werd aangeheven. ‘Daal neer, o, hemelse liefde...’ Zijn zangstem was net zo diep als zijn gefluister: mijn schouder raakte zijn arm en ik voelde de vibratie in zijn borst. Mijn stem is hoog, helder, onge oefend, als een koorknaap. ‘O, Heilige Geest, kom naderbij, in mijn hart,’ zong ik, ‘en laat het door Uw heilige vlam ontwaken.’ Ik zweer dat hij mijn gedachten kon lezen – geen noot miste, en ik voelde dat zijn hand de mijne greep.

Aan het eind van het gezang ging iedereen weer zitten voor de preek. Ik geloof dat het over God ging, die wil dat we elkaar liefhebben. Of zoiets. Om je de waarheid te zeggen: ik heb er geen woord van gehoord. Mijn grote basso profundo had mijn hand stevig vast en ik smolt vanbinnen in rap tempo. Die vingers bewogen zich verrukkelijk langzaam over de mijne, de geringste verandering van druk stuurde elektrische stroompjes naar mijn keel, mijn tepels, mijn klit. We keken beiden zo aandachtig naar de predikant dat hij moet hebben gedacht dat er een paar nieuwe bekeerden voor hem zaten. Ik waagde het niet nog eens in zijn bruine ogen te kijken: ik wist zeker dat de hele kerk zou afbranden als het circuit werd gesloten.

We stonden op, we zongen, we gingen weer zitten, we luisterden, we deelden in de reacties. Ondertussen bleef die hand aldoor op de mijne, bewoog nauwelijks, kwelde me. Hij bedreef de liefde met mijn hele lichaam door me alleen maar met zijn

hand aan te raken. Tegen de tijd dat het gelukkige paar, nu verbonden als man en vrouw, langs ons op weg naar de uitgang van de kerk liep, was ik van top tot teen opgewonden. Als hij me had opgetild, me op de kerkbank had gelegd en me in het bijzijn van iedereen had geneukt, had ik geen weerstand geboden.

We volgden de anderen naar buiten, het zonlicht in. Bij de deur staarden we de jonge bruidsjonker stom aan toen hij zijn hand uitstak. ‘Het gezangenboek?’ vroeg hij. ‘Of wilt u het als aandenken houden?’ Ik deed mijn hand naar beneden toen mijn begeleider hem het boek overhandigde, onze dekking was weg. Als trage dansers wanneer de muziek eindigt en de lichten aangaan, strompelden we onhandig naar buiten, we raakten elkaar niet meer aan, maar werden door die onzichtbare stroom bijeengehouden.

We stapten op het gras en keken elkaar voor het eerst eens aandachtig aan. Hij was slank, en zongebruind, en zijn donkere haar was van achteren kortgeknipt, en wapperde aan de voor-kant vrijelijk op. Hij stak zijn handen in de zakken van een chocoladekleurig linnen pak en staarde me openlijk aan. ‘Wel aardig,’ mompelde hij.

‘Zelf ben je ook niet bepaald moeders mooiste,’ antwoordde ik, wensend dat ik zo zelfverzekerd overkwam als ik probeerde te doen voorkomen.

Hij trok een wenkbrauw op (een trucje dat ik jarenlang zonder succes heb geoefend). ‘Heel vriendelijk van je dat te zeggen.’

Hij leek op het punt iets anders te gaan zeggen, maar de getuige verscheen naast hem en begon hem met een hand op zijn arm weg te duwen. ‘Kit, we hebben je in het huis nodig,’ zei hij vastberaden. ‘Je gaat je niet omkleden, Kit?’ hoorde ik hem vragen toen ze wegliepen. Kit (ik wist nu tenminste zijn naam) keek om over zijn schouder, terwijl hij werd weggeleid, de wenkbrauwen treurig opgetrokken.

Felicities, foto’s en steeds dezelfde vragen van tantes en ooms over mijn carrière en huwelijks staat rolden over me heen terwijl ik daar als verdoofd stond. Ik gaf de autorit de schuld, maar ik wist dat de echte reden de herinnering aan die hand was – Kits hand – op de mijne. Uiteindelijk bereikten we het huis waar de receptie in een feesttent in de tuin werd gehouden, en ik kreeg het eerste troostende glas champagne te pakken.

Ik ving in de verte een glimp van Kit op. Als een van de vrienden van de bruidegom had hij bepaalde taken, wijn inschenken, oudere verwanten naar een zitplaats leiden. Een paar keer betrapte ik hem erop dat hij zó doordringend naar me keek dat mijn nekhaartjes overeind gingen staan. Verbeelde ik het me of probeerde hij een paar keer naar me toe te komen, waarbij hij door de getuige werd onderschept, die soepeltjes uit het niets verscheen? Werd ik tegen Kit in bescherming genomen, of andersom, vroeg ik me af.

Ten slotte werd ons verzocht plaats te nemen voor het huwelijksontbijt. Ik ging tussen de jonge bruidsjonker en een van Sarahs oude schoolvriendinnen zitten. Ik keek zoekend rond naar Kit, maar zag hem nergens. Ach, dacht ik, het heeft toch geen zin me er druk over te maken. Na vandaag zal ik hem heus niet meer zien.

Ik draaide me om naar de bruidsjonker en zag dat Kit hem hardhandig overeind trok. 'Jij moet naast je oom Bernard gaan zitten,' zei hij tegen hem, zonder een weerwoord te verwachten. 'Hij heeft iemand nodig die een beetje op hem let.' En het volgende moment ging hij naast me op de lege plaats zitten. Vanbinnen trok alles samen. Ik legde mijn handen plat op tafel om mezelf overeind te houden. 'Het heeft geen zin je met de tafelschikking te belasten als je niet eens je eigen plaats kunt kiezen,' zei hij opgewekt, en reikte naar zijn glas. 'Zo, waar waren we gebleven?'

Ik had nog nooit iemand ontmoet die in het openbaar zo schaamteloos flirtte als Kit tijdens die maaltijd. Het waren niet de gewone dingen als suggestief eten of het per ongeluk aanraken van onze handen bij het doorgeven van het zout. In feite raakten we elkaar nauwelijks aan; het lag meer in zijn ogen en de manier waarop hij tegen me praatte. 'Hoe was je reis hiernaartoe?' liet hij klinken als: 'Hoe zou je het vinden om door mij te worden geneukt?' Het was een pure kwelling.

Toen de maaltijd was afgelopen, ontstond er enige drukte in de feesttent, mensen kwamen de tafel afruimen, de band arriveerde en in de verte zag ik de getuige zijn best doen Kits aandacht te trekken met 'kom-nu-hier'blikken. 'Ik geloof dat je meubel-verhuis-kwaliteiten worden aangesproken,' zei ik tegen hem.

Kit keek over zijn schouder en ving de blik van de getuige. En

terwijl hij dat deed stak hij zijn hand onder de tafel en raakte me aan. Een vinger streek over de bovenkant van mijn dij naar waar de rand van mijn kous begon, die hij door mijn rok heen kon voelen. Alsof er niets was gebeurd keek hij mij weer aan, en antwoordde: 'Je hebt gelijk.' Ik wilde hem ter plekke grijpen en kussen, en ik wist dat hij dat in mijn ogen kon lezen, maar hij stond op en liep weg naar het kleine podium.

Ik trof een groep jongere familieleden en hun vrienden bij de drankentafel. Terwijl de instrumenten werden opgesteld, dronken we wat en maakten elkaar aan het lachen. De muziek begon – een swingband, Sarahs keuze – en het gelukkige paar leidde ons naar de dansvloer. Ze konden werkelijk fantastisch swingen. Hoewel Sarah nog steeds haar lange jurk droeg, zwaaide haar nieuwe echtgenoot haar in het rond, over zijn schouder, en draaide haar op armlengte in het rond. Geen wonder dat ze deze band had gekozen! De pianist en de bassist gaven een straffe beat ten beste, ondersteund door een groepje koperblazers, dat al splend rondliep. De zangeres stond op een zeer verleidelijke manier te zingen, en ze zag er in haar strakke lover-tjesjurk, die wel opgeschilderd leek, oogverblindend uit.

Gelukkig konden zelfs degenen die helemaal niet konden dansen zich op deze muziek bewegen, en binnen de kortste keren hopste iedereen enthousiast in het rond. Hierdoor, en door mijn toch al opgewonden staat, brak het zweet me algauw uit. Ik voelde het langs mijn rug druppelen. Ik draaide me om en botste bijna tegen Kit op. Hij ving me keurig in zijn armen, en gebruikte mijn verbazing om me tegen zich aan te trekken, niet hard, maar wel stevig. Zijn rechterhand pakte de mijne en we dansten dicht tegen elkaar aan, zonder een maat van de muziek te missen. Zijn andere hand lag tegen mijn onderrug, hield me losjes genoeg vast zodat mijn heupen met de muziek mee konden bewegen, maar dicht genoeg om te voelen dat hij net zo opgewonden was als ik.

Hij was een goede danser; hij kende niet meer passen dan ik, maar zijn hele lichaam bewoog soepel mee op de maat van de muziek, en hij leidde me met zo'n natuurlijke gratie, dat ik alleen maar mijn dijen tegen de zijne hoefde te houden, waarna mijn voeten vanzelf zijn passen volgden. Mijn hoofd hing iets achterover zodat ik hem kon blijven aankijken, en mijn gezicht was vlak bij het zijne. Als hij zich iets naar voren boog, zouden we elkaar kunnen kussen.

En weer waren die handen, zonder zich over mijn huid te bewegen, zo uiterst veelbelovend. ‘Ik weet wat je wilt,’ zeiden ze. ‘Wanneer de tijd komt zullen jouw genot en het mijne buiten elke proportie zijn.’ Ik dwong hem zijn hand op mijn rug te bewegen, naar mijn billen, of naar de voorkant, naar de aanzet van mijn borsten. Ik kronkelde praktisch, althans voorzover dat kon zonder op te houden met dansen. De saxofoon jammerde vol passie een solo, en ondertussen hielden Kits ogen mij gevangen, mij tartend om weg te kijken.

Het nummer eindigde met een uitbarsting van lawaai en daarna speelde de band een rustiger stuk. Sommige mensen verlieten de dansvloer om iets te drinken te halen. Wij bleven, maakten gebruik van het kalmere nummer om echt dicht tegen elkaar aan te dansen. Ik wreef mijn buik opzettelijk tegen de voorkant van zijn broek, waar ik zó’n harde, hete erectie voelde dat ik dacht dat hij ter plekke zou klaarkomen. Hij streek met zijn duim over mijn onderrug, vond de juiste plaats die mijn knieën deed verslappen.

‘Emma.’ Het was Kevin, zijn timing weer eens net zo waardeeloos als gewoonlijk. ‘Hoelang wil je nog blijven?’

‘Wat denk je van voorgoed?’ wilde ik zeggen, maar ik hield mijn mond. Kevin had aangeboden nuchter te blijven en terug te rijden, dus verveelde hij zich kennelijk nu al, en hij wilde naar huis naar zijn tuinboeken. Als je hem zo bekeek, zou je nooit zeggen dat hij nog geen dertig was.

‘We hebben nog een tamelijk lange rit voor de boeg, dus ik wil wel dadelijk vertrekken. Over twintig minuten, goed?’

Ik knikte hulpeloos. Ik zou het waarschijnlijk wel tot een halfuur kunnen rekken, maar wat had het voor zin? Ik zou hoe dan ook in Kevins auto belanden en terugrijden naar het huis van mijn zus, en weg van deze man die ik al zijn kleren wilde uittrekken en overal likken.

Terwijl Kevin zich een weg door de menigte baande, keek Kit naar mijn verslagen gezicht. ‘Blijf je niet logeren?’ vroeg hij.

Ik schudde vertwijfeld mijn hoofd. ‘Nee, mijn zwager rijdt me straks naar het huis van mijn zus. Ik heb nog maar twintig minuten.’

Hij zei geen woord, en hij liet mijn hand niet los. Hij draaide zich alleen snel om, liep haastig van de dansvloer weg en trok mij achter zich aan. We liepen de feesttent uit en hij sloeg

meteen rechtsaf, weg van de lichten in de tuin, de duisternis in. Ik kon geen hand voor ogen zien. Op een haartje na misten we verscheidene scheerlijnen en bloembedden. Kit stopte in de schaduw van een kleine boom, drukte mijn rug tegen de stam en kuste me eindelijk.

Hij had zijn handen aan weerskanten van mijn gezicht geplaatst, omvatte het als een schaal waaruit hij dronk. Zijn lippen waren vol en zacht, en hij bedekte er mijn hele mond mee, terwijl zijn tong tussen mijn vaneengeweken lippen drong en over de mijne wreef. Ik smolt. Ik hield me aan zijn armen vast om niet voorover te vallen. Hij likte mijn tanden en mijn lippen, ongehaast, lui. Zijn mond was zo warm en nat. Hij kuste mijn kin en hals, en ik voelde kleine steekjes van genot tussen mijn benen. Zonder omhaal trok hij de bovenkant van mijn lijfje naar beneden, omvatte mijn borsten en likte ze waar ze boven mijn beha uit staken.

Ik woude met mijn vingers door zijn haar. Hij rook schoon, naar babyshampoo. Vanuit de feesttent hoorde ik de muziek, een bezielde saxofoon speelde de eerste maten van ‘Summertime’. Hij haakte zijn duimen in de cups van mijn beha en trok ze naar beneden zodat mijn tepels werden ontbloot. Teder liet hij zijn tong een voor een over mijn tepels spelen, waarna hij er zacht in beet. Ik was zo nat dat ik de kanten teddy tussen mijn benen drijfnat voelde worden. Terwijl hij scherp aan een tepel zoog, drukte Kit zijn hand op de voorkant van mijn rok tegen mijn klit en bewerkte hem door de stof heen met zijn vinger en duim. Ik kreunde zacht.

‘Summertime...’ klonk de hese stem van de zangeres uit de tent, ‘... and the living is easy.’ Kits lange, slanke vingers wreven me door mijn rok heen; soepele, ongehaaste strelingen die mijn benen deden trillen. Ik klemde me ter ondersteuning aan zijn schouders vast. Hij keek me nu recht aan, streek met zijn andere hand over mijn tepels, alleen zijn handpalm raakte me aan toen hij hem langzaam heen en weer bewoog. Ik boog mijn hoofd naar voren en mijn mond vond de zijne en kuste hem gretig.

Hij trok mijn rok omhoog, duwde me zacht terug, zodat ik weer tegen de boom leunde. De teddy sloot met drukkertjes tussen mijn benen, en hij trok ze met een dwingende hand open. Ik voelde de kille avondbries door mijn schaamhaar gaan en over mijn vochtige geslacht. Zijn duim duwde mijn klit van de ene

naar de andere kant en vervolgens stak hij drie vingers bij me naar binnen. Ik was nu zó nat dat mijn sappen over zijn hand stroomden. Zijn ogen waren nog steeds op de mijne gericht terwijl hij me bleef kussen. Zijn hand gleed in en uit me, waarbij zijn vingers mijn kut openden en zijn knokkels me nog verder openduwd. Met zijn andere hand knoopte hij zijn gulp los en onthulde de erectie waar ik op de dansvloer tegenaan had gewreven.

Hij was lang, iets gebogen, met een grote kop. In het donker zag ik een druppel vocht op de top glinsteren. Ik stak mijn hand uit en pakte hem, trok hem naar me toe. Nu was het Kits beurt om te kreunen terwijl ik mijn vuist zacht omhoog en omlaag bewoog. Hij pakte mijn lip tussen zijn tanden en beet me, niet hard, alleen maar om iets aan de pijn toe te voegen van het genot dat hij onderging.

Hij trok zijn hand van me weg en legde hem over de mijne rond zijn pik. Ik voelde mijn kleverige vocht op zijn vingers. Hij leidde zijn pik naar mijn ingang en duwde de dikke, gladde kop naar binnen, zodat hij net de opening vulde. Toen nam hij mijn handen in de zijne en drukte ze naar mijn rug, tegen de ruwe bast van de boom. Een ogenblik bleef hij heel stil staan, kuste me niet eens, zijn pik maar net binnen in me, en keek me recht in mijn ogen. Toen gleed hij helemaal naar binnen, langzaam, tot hij me volledig vulde en ik zijn schaamhaar voelde dat hard tegen mijn klit werd geperst.

Het was genoeg. Ik was al zo lang zó opgewonden geweest dat ik meteen kwam, gespietst op zijn lange pik, tegen de boom gedrukt, terwijl de huwelijkgasten in de tent dansten en het meisje zong: 'One of these mornings, you're gonna rise up singing...' (Zelfs nu kan ik dat liedje niet horen zonder een rilling van genot te ervaren.) Kit hield zich bewegingloos toen de krampen van mijn orgasme zijn pik knepen en mijn lichaam hulpeloos verkrampde. Hij sloeg mijn gezicht gade toen ik erin slaagde niet hardop te schreeuwen. Pas toen ik mijn ogen weer opende en hem aankeek, begon hij me met langzame, afgemeten stoten te neuken. Toen zijn staaf diep in me schoof, voelde ik zijn linnen broek tegen mijn dijen en buik. De dikke kop van zijn pik schuurde op en neer langs de binnenkant van mijn kut.

Kit schoof zijn handen onder mijn naakte dijen en tilde me op, waarna ik mijn benen om zijn middel sloeg. Mijn gewicht

steunde op hem en tegen de boomstam en bewoog op en neer op zijn paal. Zijn middelvinger streelde me achter de ingang van mijn kut, waar zijn pik in en uit gleed, glibberig van mijn sappen. Ik had het gevoel dat ik binnenstebuiten werd gekeerd.

Ik voelde zijn bewegingen dringender worden, en zijn opwinding wond me nog meer op. Ik voelde zijn natte vinger bij de ingang van mijn anus, zacht drukkend, en toen duwde hij hem erin. Bevochtigd door mijn eigen sappen, gleed de vinger helemaal naar binnen. Ik was vol, van voren en van achteren, iedere stoot van zijn pik wreef nu zowel tegen zijn eigen vinger als tegen mij. Toen hij kwam, met heftige stoten in me pompend, voelde ik weer een orgasme opwellen, kut en anus trokken tegelijkertijd samen en een kreet ontsnapte aan mijn lippen, nauwelijks onderdrukt door Kits mond op de mijne.

Terwijl ik mijn voeten weer onvast op de grond plaatste, en we stilstonden, nog steeds verenigd, legde Kit zacht een vinger op mijn lippen. 'Hush little baby, don't you cry', klonken de laatste maten van het lied door het dunne canvas van de tent. We glimlachten allebei. Kit boog zijn hoofd en kuste me weer, zachter ditmaal. In de verte hoorde ik iemand roepen.

'Emma?' Het was mijn zus.

'Shit!' fluisterde ik, en keek rond om te zien waar de stem vandaan kwam. Een gestalte liep door de tuin in onze richting. Het was Kevin. Kit glipte uit me en ik trok mijn rok naar beneden. Ik liep in het donker zo snel mogelijk weg, en trok onder tussen mijn lijfje over mijn borsten. Toen ik de hoek van de tent om kwam, botste ik tegen de zangeres aan die net door de tentflap naar buiten kwam met haar glinsterende sandaaltjes in haar hand. Ze keek me verbaasd aan, zag mijn wanordelijke kleren, en schonk me een begrijpende grijns. Terwijl ik naar de voorkant van de tent liep, waarbij ik de zoekactie ontweek die Kevin had opgezet, zag ik dat ze naar een busje liep. Er was iets minder glamoureuus aan haar – wat was het? Toen ze de lichten van de parkeerplaats bereikte, zag ik het – ze had tuinklommen aange trokken om de modderige tuin over te steken.

Ik was niet voorbereid op de geschrokken blikken die me begroetten toen ik de tent binnenging om mijn handtas te zoeken. We waren toch niet boven de muziek uit te horen geweest? Mijn zus overhandigde me mijn tas en stuurde me meteen weer naar buiten. 'Kom mee,' siste ze, 'voordat Sarahs moeder je in deze toestand ziet.'

‘Wat voor toestand?’ Ik was vastbesloten me er zo brutaal mogelijk doorheen te slaan. ‘Laten we zeggen dat je de volgende keer beter geen roomkleurig pakje aan kunt trekken,’ antwoordde ze, en gooide me bijna op de achterbank van de auto. Kevin had de motor al gestart, en hij had een gezicht als een donderbui. Ik besloot me niet te verontschuldigen voor het oponthoud.

Toen de auto van de parkeerplaats reed, slaagde ik erin mijn jasje uit te trekken en het te onderzoeken. De rug vertoonde groene strepen van de boom. Ze zagen eruit als grasvlekken. Eigenlijk ironisch, dacht ik, innerlijk grinnikend. Geen wonder dat Kevin zich zo geërgerd gedroeg. En toen, terwijl we de hoofdweg naar Londen op draaiden, bedacht ik me plotseling dat ik niet eens afscheid had genomen.